

lauantai 5.7.2025
sateenkaariseurat klo 17.00
Arja Majuri

Meidän seitsemänhenkinen perheemme ahtautui Moskvitshiin seuramatkalle. Joensuusta Kuopioon 50-luvulla tie oli mutkikas ja mäkinen. Isä Eino Vihtori ei osannut vaihtaa vaihdetta isommalta pienemmälle. Isossa ylämäessä vauhti hiipui vähitellen, kunnes kuljettaja painoi jarrun pohjaan ja komensi kaikki etsimään kiviä pyörien taakse. Vaihdekeppi laitettiin ykköselle ja me lapset talutimme Mossen mäen päälle. Sitten kyytiin ja yhtä pitkässä alamäessä Eino Vihtori otti vaihteen päältä kokonaan, jotta säästyisi pensaa. Näin kului päivä rattoisasti takapenkillä veisaten ja kinastellen sisarusten kanssa. Seuroista en muista mitään. Matkalla olo oli yhteinen ponnistus ja liitti meitä yhteen ja näin matkalaisia talutettiin.

Pankkineiti Sirkka, jota äitini Siiri Sofia nimitti vanhaksi piiaksi, piti meille lapsille pyhäkoulua. Flanellotaululla liikkumattomat kuvat jäivät pienen tytön mieleen. Paimensauva kädessään Jeesus kantaa olallaan laumasta eksynyttä lammasta. Sirkka täti vakuutti, että samalla tavalla Jeesus kohtelee meitä kaikkia.

Arvokkaan rahan hukannut huonettaan luutiva nainen oli jännittävä kertomus. Miten iloinen nainen olikaan löytäessään rahan. Hän järjesti oikein pidot ystävilleen. Mahtoi olla likainen huone, pohdin mielessäni, kun ei kolikkoakaan löytänyt ilman suursiivousta.

Tuhlaajapojan kertomus nosti palan kurkkuun. Kaiken tuhlanut ja sikojen kanssa rypenyt sai anteeksi kaiken menneen. Miten suuri voi olla isän rakkaus poikaansa kohtaan. Olihan hänellä kotona perillinen ja avulias poika, miten hän näin rakkaudella kohteli tuhlaria ja selkänsä kodille kääntänyttä.

Nämä Jeesuksen vertaukset ovat huomisen pyhäpäivän evankeliumiteksteistä. Ne kuvaavat Jumalan valtakuntaa ja Jumalan mielenlaatua ihmisiä kohtaan. Pyhäpäivän otsikko kuuluu: ”Kadonnut ja jälleen löytynyt”. Se ohjaa ajattelemaan, että on jotain, jonka on löytänyt ja sitten sen kadottanut ja löytänyt uudelleen.

Sateenkaarikansan identiteetti on ollut olemassa niin kauan kuin on ollut ihmisiä. Kiintymyssuhteita eivät ohjaa vain kulttuuri, perinne ja hormonit. Kirkko on pyrkinyt ohjaamaan niitä oppikysymyksenä.

Tässä kohtaa haluan kiittää piispojamme rohkeasta askeleesta. Piispainkokous antoi äskettäin ”pastoraalisen ohjeen avioliittoon vihkimistä tai siunaamista pyytävien samaa sukupuolta olevien pariin kohtaamisesta seurakuntatyössä”. Sateenkaarikansa ja heidän läheisensä ja tukijansa huokaavat kiitollisina. Jumalan valtakunta on tullut lähelle ja vaikuttaa keskuudessamme. Piispat taluttavat sateenkaarikansaa alttarille.

Yhteys-liike on tehnyt työtä kolmenkymmenen vuoden ajan yhdenvertaisuuden lisäämiseksi kirkossa. Liikkeen tavoitteena on ollut avioliiton avaaminen samaa sukupuolta oleville pareille. Liike on vaikuttanut sateenkaarimessun syntymiseen ja sen leviämiseen seurakuntiin.

Vuonna 1996 tein vaimoni kanssa matkan Torontoon ja New Yorkiin. Tutustuimme sateenkaariyhteisöihin ja koimme elämämme ensimmäisen sateenkaarimessun. Olimme kuin uudesti syntyneet kokemuksen jälkeen. Kokea yhtä aikaa syvällinen kristityn identiteetti ja sateenkaareva minuus ehtoollispöydässä muiden kaltaistemme kanssa. Se oli kuin kotiin paluu.

Vuosikymmenten yhteisen työn tuloksena kirkkokoti on nyt turvallinen ja siellä on vastaanottava jopa syliin sulkeva ilmapiiri. Tuhlaajapojan koti muuttui vastaanottavaksi odotellessa pakoön lähtenyt takaisin. Isän ikävä poikaa kohtaan päihitti katkeruuden. Palannut ja uudelleen löytynyt poika sai yllättävän vastaanoton.

Kirkot ovat avautuneet sateenkaarivihkimisille ja yhä useampi pappi vihkii sydämen lämmöllä toisiinsa sitoutuneita sateenkaarevia pareja. Kotiin palaaminen on turvallista.

Televisiossa oli äskettäin sarja ”Kun saa rakastaa”. Monet vanhemmat sateenkaari-ihmiset kertoivat olleensa hukassa itseltään. He ovat eläneen leimattuina rikollisiksi, sairaiksi ja syntisiksi sekä ympäristön asenteiden paineessa. Löydettyään sateenkaarevan identiteetin he muistelivat, että ovat jo lapsena tienneet, mitä he ovat. Tunteet piti tukahduttaa ja sopeutua yhteiskunnan vaatimuksiin. Moni meni naimisiin ja perusti perheen. Vasta myöhemmällä iällä on ollut mahdollisuus elää identiteetin mukaista elämää. Perheen lapset ovat jopa aavistaneet vanhempansa identiteetin, mutta siitä ei ole voinut puhua. Identiteetti oli hukassa, mutta löytyi uudelleen.

Haluan sanoa tänään sateenkaarikansalle kirkossa ja sen ulkopuolella: Tulkaa kotiin. Tulkaa vihittäviksi ja siunattaviksi. Se on teidän Taivaallisen Isänne tahto ja piispojen pastoraalisen ohjeen mukaista. Rakkaus voittaa aina.

Monet teistä kuulijoista olette tehneet työtä sateenkaarikansan hyväksi. Te olette tehneet lämminhenkisten ihmisten vallankumousta ja se on muuttumassa kirkossa käytännöksi. Jokaisella ihmisellä on syvä kaipuu tulla nähdyksi omana itsenään lähimmäisen kasvoista kuin peilistä. Tulla kuulluksi juuri niillä omilla sanoilla, joilla itseään kuvaa. Tulla arvostetuksi yhdenvertaisena. Todellinen kohtaaminen ihmisten välillä tapahtuu vain silloin, kun voi olla oma itsensä, mitään peittämättä, mitään ujostelematta ja mitään pelkäämättä. Siinä on jotain sielunhoidollista, jopa ripinomaista, kun voi kertoa elämästään avoimesti. Tämä on jopa yksi tie maailman rauhaan, kun outous vähenee ihmisten välillä.

Moni on hämmentynyt kirkon tilasta. Porttokirkko on ilkeä nimitys. Ymmärrän heitä, jotka ovat peloissaan, minne tämä johtaa. Uuden edessä ihminen joutuu ponnistelemaan, kun uusi tieto poikkeaa ennen opetetusta ja omaksutusta. Uusi ja outo järjestyttää turvallista elämää. Silti toivon

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

jokaiselle epävarmalle rohkeutta kuunnella outoa avoimin mielin, oppia elämän moninaisuudesta ja rakastua Jumalan luomaan ihmeelliseen maailmaan.

Ihmisarvo on loukkaamaton, koska se on jumalallista. Jokaisella ihmisellä on merkitys. Saatamme eristäytyä päämme sisään yksinäisyyteen ja olla turvallisuushakuisia. Mutta Jumalan valtakunta, turvallinen tila, on jo keskellämme. Rahan löytänyt vertauksen nainen joutui tekemään suursiivouksen. Mutta se kannatti. Ystävien kanssa pidetty juhla lujitti heidän yhteenkuuluvuuttaan.

Kirkon tulee olla koti ja seurakunta perhe. Perhe taluttaa jäseniään elämän mutkaisilla ja mäkisillä teillä. Kun on tullut talutetuksi, voi taluttaa toisia kohti yhteistä päämäärää oikeudenmukaista ja lämmöllä vastaanottavaa kirkkoa.